

EGYPTISCH FEEST MET MUZIEK EN DANS. (NAAR EENE MUURSCHILDING IN HET BRITSCH MUSEUM).

„Leer ons te dansen”, zeide eene jonge vrouw. En Krishna, uit zijn droom ontwakend, liet zijne blikken met welgevallen over de Gopis glijden. Hij richtte vriendelijke woorden tot haar en eenige van haar bij de hand nemend, deed hij de vrouwen neerzitten op het grasveld in schaduw der groote ceders.

Toen begon hij te vertellen wat hij in eigen binnenste doorleefd had: de geschiedenis van goden en helden, de krijgsbedrijven van Indra en de daden van den goddelijken Rama.

Vrouwen en meisjes luisterden vol verrukking. En tot den morgenstond duurden de verhalen. Toen de rooskleurige dageraad achter den berg Meroe opsteeg en de kolika's begonnen te tjlpen onder de takken der ceders, keerden dochters en vrouwen der Gopas tersluiks naar hare woningen terug. Maar des avonds, toen de maan scheen, kwamen zij met nóg grooter verlangen beziel, weer tot hem.

En Krishna ziende, dat zij doordrongen waren van den geest zijner verhalen, leerde haar al zingende hare stemmen te gebruiken en door gebaren de verheven daden van helden en goden uit te beelden. Aan eenigen van haar gaf hij vina's met snaren, trillend als zielen; aan andere cymbalen, sonoor van klank als de koren der strijders; aan weder andere trommels, die den donder nabootsen.

En de schoonsten onder haar allen uitkiezend vervulde hij deze met zijn geest. Zóó met uitgespreide armen glijdend, zich bewegend als in een goddelijken droom, verzinnebeelden de heilige danseressen de majesteit van Varuna, den toorn van Indra, als hij den draak doodt, de wanhoop der verlaten Maya. Aldus herleeften in deze gewijde en gelukzalige vrouwen de strijd en de eeuwige overwinning der Goden, die Krishna met zijn geestesoog aanschouwd had.

En toen hij haar voor goed verlaten had liet hij haar als diepste essence van zijn wezen voor immer de gewijde liederen en dansen.

Past deze beschrijving niet geheel voor de plechtige tempeldansen en streng-gestiliseerde hofdansen in Java, Kambodja, Siam en Burma, zooals zij ons nog heden ten dage door ooggetuigen worden verkondigd? Eene oud-Javaansche legende verhaalt over den goddelijken oorsprong van muziek en dans aldus:

Batara Goeroe, de opperste der goden, had de eerste gamelan vervaardigd en deze deed vanzelve hare schoone klanken door de hemelruimte weergalmen, tot vreugde der hemelingen. In een volgend jaar richtte Batara Goeroe een gebouw op, waarin goden en godinnen den eersten dans bij gamelanklanken uitvoerden en waarbij ook gezongen werd. Toen schonken de goden aan een menschelijk wezen, Praboe Kano, den vorst